

Komentarz do rządowego projektu ustawy o doręczeniach elektronicznych (druk nr 239)

Polska 2050 popiera działania związane z elektroniczną doręczaniem korespondencji, w tym wprowadzenia usługi hybrydowej, która umożliwi podmiotom publicznym wysyłkę korespondencji w postaci elektronicznej, także do osób „wykluczonych cyfrowo” lub osób nie godzących się na elektroniczny odbiór korespondencji, które na końcowym etapie łańcucha doręczenia otrzymają kierowaną do nich korespondencję w formie papierowej (z zachowaniem tajemnicy korespondencji).

Nie sposób jednak nie skomentować poważnych wątpliwości, które budzi projekt przygotowany przez rząd. Szczególnie widoczne braki to:

- nieprzygotowanie kompleksowej definicji podmiotu publicznego (art. 2 pkt 7 projektu) w kontekście przepisów dotyczących postępowania administracyjnego, co oznacza, że faktycznie część tzw. organów administracji może znaleźć się poza zakresem stosowania ustawy,
- niewskazanie sposobu ani terminu wnoszenia przez odbiorców reklamacji w sprawie publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego, co powinno być absolutnie podstawowym standardem w takich relacjach,
- niewskazanie wprost, czy baza adresów elektronicznych będzie rejestrem publicznym w rozumieniu przepisów ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,
- nie uzasadniono zróżnicowania *vacatio legis* (od trzydziestu dni do ponad dziewięciu lat).

Projekt budzi również poważne wątpliwości w kontekście zgodności z prawem unijnym:

- 1) wyłączne prawo do świadczenia publicznej usługi rejestrowanego doręczenia oraz publicznej usługi hybrydowej **powierzono obecnemu operatorowi wyznaczonemu czyli Poczcie Polskiej S.A do dnia 31 grudnia 2025, co może skutkować ograniczeniem swobody świadczenia usług zagwarantowanej w art. 56 TUE oraz swobody przedsiębiorczości zagwarantowanej w art. 49 TUE.**

Takie ograniczenia swobód rynku wewnętrznego uzasadniać może wyłącznie istnieniem interesu ogólnego zasługującego na ochronę, ale w uzasadnieniu projektu takiego interesu nie wskazano.

- 2) **nie można definitywnie ustalić, czy będą spełnione wszystkie kryteria określone w Decyzji Komisji Europejskiej 2012/21, która określa warunki uznania pomocy świadczonej w formie rekompensaty za zgodną ze wspólnym rynkiem i zwolnioną z obowiązku notyfikacji.**

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TUE Komisja jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swych uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy. Jeśli plan nie jest zgodny z regulacjami dotyczącymi rynku wewnętrznego w rozumieniu artykułu 107 TUE Komisja wszczyna bezzwłocznie procedurę wyjaśniającą. Dane państwo członkowskie nie może wprowadzać w życie projektowanych środków, dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej.

Projekt przewiduje udzielanie pomocy państwa na rzecz Poczty Polskiej w związku z przyznaniem jej funkcji operatora wyznaczonego (art. 50 ust. 9-12 projektu), ale zasady udzielania i rozliczania dotacji dla Poczty Polskiej zostaną określone dopiero w odpowiednim rozporządzeniu, co budzi uzasadnione obawy o analogię do regulowania rozporządzeniami roli Poczty Polskiej w tzw. „koronawyborach” planowanych na 10 maja br. W kwestii przyznawania Poczcie Polskiej nowych zadań i szczególnych uprawnień, a także rekompensat finansowych mamy tylko w tym roku jak najgorsze doświadczenia.

Polska 2050 będzie domagała się wyjaśnienia powyższych wątpliwości w trakcie prac legislacyjnych i wniesienia do projektu ustawy stosownych poprawek.